

*Исповѣданіе-то на духовникъ е противно
и на благочестіе-то.*

1. Исповѣданіе-то на духовникъ не дава на грѣшникъ-тъ да отива право при Бога и нему да исповѣдва грѣхове-тъ си, и тъй му не дава да има лично сношеніе съ Бога; но приближаваніе-то на грѣшникъ-тъ при Бога, и лично-то му сношеніе съ него, много помагатъ на благочестіе-то. Когато ся приближавамы право при Бога и отъ близо разгледамы съвършенства-та му, тогава най вече усѣщамы своето недостойнство и недостатъцы-тъ си. Когато *отъ близо* познавамы велико-то милосърдіе Божіе, тогава найвече ся ражда въ сѣрдца-та ни любовъ къмъ него. Прѣди дохожданіе-то на Иисуса Христа грѣшни-тъ можахъ да приближатъ при Бога само чрѣзъ священници-тъ, но сега Богъ ни е показалъ единъ по прѣвсходенъ пѣть, сир. новий-тъ и живий-тъ пѣть който той е отворилъ за насъ чрѣзъ смърть-тъ Иисусовъ, и е опрѣдѣлилъ за нашъ душевнъ ползъ че всякой, който ся покае за грѣхове-тъ си, да приближава право при него, а не чрѣзъ нѣкой священникъ. Виждь Евр. 10 гл.

2. То дава кривы понятія за спасеніе и грѣхъ. Христосъ съсъ страданія-та си и смърть-тъ на кръстъ-тъ умилистави Бога за най голѣмы-тъ грѣшници, и за грѣхове-тъ на всичкий-тъ свѣтъ (1 Іоан. 2; 2). И сега Богъ прощава туне (т. е. бадихава) всички-тъ, които